

In dankbare en liefdevolle herinnering aan

JOS BEKERS

echtgenoot van
An Bekers - Bons †

* 17-5-1946
Nijmegen

† 18-3-2022
Groesbeek

Op hetzelfde moment dat ons pap en opa besloot dat het niet meer ging en hij in slaap gebracht werd, is hij vredig in ons midden gestorven. Het was goed en klaar voor hem. Met dankbaarheid en liefde kijken we terug op zijn leven en op wie hij was.

Pap is in Hatert geboren als 3e van de vier kinderen van Janus Bekers en Leen Stekhuizen. Toen hij 4 jaar oud was verhuisde het gezin naar de Hoge Horst en na enkele jaren voorgoed naar de Plakseweg in Groesbeek. Daar groeide hij vrij en blij op. Op zijn 14e ging hij werken, vanaf zijn 26e in de Asfaltverwerking, bij Vexma, tot hij vanwege z'n enkels werd afgekeurd. Daarna bracht hij nog brood rond voor de plaatselijke bakker en werkte vele jaren in de bewaking bij de Linde. Via de zus van zijn vriend leerde hij mam kennen. Het was geen liefde op het eerste gezicht, maar wel liefde voorgoed. Eerst woonden ze op de Schoolweg, bij opa en oma om de hoek. Daar werden wij geboren: Patricia en John. Daarna werd de Goudenregenstraat onze definitieve plaats. We hadden het fijn samen. Pap en mam hielden van het leven en van contacten. Pap was lid van DVSG, de Schutterij en de Biljartclub, zelfs een jaar Schutterskoning en erelid van de Vendeliers en Schutterij. Als er wat te doen was, waren ze er bij.

Vanaf zijn pensioen was er tijd om van het leven te genieten: gezellige busreizen maken, op vakantie en bij de Seniorenbond.

Op hun weg vonden ze ook een groot verdriet: John werd in 1998 na een uitgaansavond overreden. Dit was voor ons allen zwaar om te dragen. John is sindsdien geen dag uit hun en onze gedachten geweest. Toch hebben pap en mam de draad weer opgepakt en dankzij veel mensen om hen heen de weg weer gevonden. Het huwelijk van Patricia en de geboorte van Anne en Tim was daarin een geweldige steun en bracht veel liefde en licht. Opa was heel trots op zijn kleinkinderen.

Pap, niet veel leed is je bespaard. Je werd ernstig ziek. Je herstelde en toen werd mam ziek. Een lange weg ben je met haar gegaan, tot ze 9 oktober 2019 stierf. Met jou ging het nog een tijd goed, tot de ziekte weer terugkwam. Je kreeg steeds minder adem. Gelukkig kon je altijd thuis en in ons midden blijven.

Pap, we missen je goedmoedigheid, je trouw en vertrouwen, je plezier en je levenslust, je warmte en zorg voor ons en mensen om je heen. We hopen van harte dat je nu thuis mag komen bij ons mam en John. Doe hen onze groeten. À Dieu, dat betekent: tot bij God

Hartelijk dank voor uw medeleven en belangstelling bij het overlijden en afscheid nemen van ons pap en opa. Dit doet ons goed.

Patricia en Gerrie
Anne, Tim
John †